

ПАЗИ ОБИЧТА СИ КЪМ ХРИСТОС !

Дейвид Уилкерсън
3 Ноември 1997

В първите три глави на Откровение апостол Йоан има невероятно видение: той вижда как Исус ходи сред седемте новозаветни църкви в Азия. Очите на Христос горят и Той носи свещенически дрехи. Ясно е, че е дошъл да съди тези седем църкви с праведност.

Петър пише: „... Защото дойде времето да се започне съдът от Божието домочадие...“ (1 Петрово 4:17). И сега, когато Исус се появява между седемте църкви, Той започва да ги съди според доброто и злото, което вижда у тях. Този съд се вижда в Откровение 2 и 3, като и двете глави са написани с червени букви, което означава, че словото идва направо от устата на Исус.

Сега, тези седем църкви бяха действителни събрания, с истински местоположения – църквите в Ефес, Смирна, Лаодикия и така нататък. Но Йоан чува, че Божия глас не говори само на тези църкви, но на църквата като цяло – всъщност, на всеки вярващ, който очаква скорошното завръщане на Исус.

Исус започва съда като изброява многото добри неща относно църквите, които Го благославят и Той хвали всяка църква поради тези неща. Но Той също така вижда някои неща, които Го наскърбяват дълбоко и отправя предупреждение към всяка църква.

Първото Му послание е до християните в Ефес – църква, основана върху благочестивите проповеди на апостол Павел. Присъдата на Исус за Ефес: „... че си оставил първата си любов“ (Откровение 2:4).

Когато Исус използва думите „първа любов“ тук, Той не говори за незрялата любов, която изпитваме, когато се спасим отначало. По-скоро Той говори за специална любов. Той казва: „Преди заемах първо място в сърцето ти. Но сега вече не Ме обичаш по толкова специален начин. Позволил си на други неща да заемат мястото Ми!“

Показателно е, че от всичките грехове, които Исус посочва в тези седем църкви – прелюбодеяние, алчност, равнодушие, фалшиви учения, власт в ръцете на Езавел, поклонение на мъртвите, духовна слепота – първият грях, който споменава, е този, който Го наскърбява най-много: загубата на обич към Него. Нашият Бог обича ревностно и няма да позволи нещо да бъде поставено преди любовта ни към Него!

Аз мисля, че от всичките седем църкви, християните в Ефес нараниха Христос най-много!

Давид пише: „Да! самият ми близък приятел, когото имах доверие, Който ядеше хляба ми, дигна своята пета против мене.“ (Псалм 41:9). Аз се идентифицирам с думите на Давид. Хората в моя живот, които са в състояние да ме наранят най-много, са онези, които ме обичат най-много. Познатите ми не могат да ме наранят истински, нито пък враговете ми. Но онези, които твърдят, че са най-близки до сърцето ми, могат да ме наранят най-дълбоко.

Сега, християните в Ефес бяха ходили близо до Господ. Докато чета посланието на Павел до ефесяните, аз се изумявам поради евангелието, които онези хора бяха чували и живели. Всъщност Павел ги хвали много. Той ги нарича: „... верните в Христа Исуса... благословени... с всяко духовно благословение в небесни места в Христос... избрани... в Него преди създаването на света... предопределени... осиновени чрез Исуса Христа, по благоволенieto на Своята воля“ (Ефесяни 1:1-5).

Павел добавя, че те са опростени, че имат откровението на тайните на Христос и че са „... запечатани с обещания Свети Дух...“ (стих 13). След това той се моли те да имат „... дух на мъдрост и на откровение, за да Го познаете, и да просвети очите на сърцето ви, за да познаете... колко превъзходно велика е силата Му към нас вярващите...“ (стихове 17-19)

Тези вярващи бяха живи, „... съживи... с Христа... и, като ни свързкеси, тури ни да седим с Него в небесни места, в Христа Исуса“ (2:5-6). Павел казва, че са „...в Христа Исуса вие, които някога сте били далеч, сте поставени близо чрез кръвта на Христа.“ (стих 13). Той казва, че чрез Божията благодат те „... расте за храм свет на Господ... в Духа“ (стихове 21-22).

Каква картина на благословени, свети хора! И сега, в книгата Откровение, Исус също така хвали ефеските християни. Той им казва: „Зная твоите дела, труда и търпението ти...“ (Откровение 2:2). С други думи: „Знам всичко добро, което правите в живота си. Вие се трудите търпеливо за Мен, без да се оплаквате. Бихте направили всичко за другите. Прилежни сте в добрите си дела и това е похвално!“

Исус продължава да ги хвали: „... и че не можеш да търпиш злите човеци...“ (същият стих). Той всъщност казва: „Страстно мразите греха! Не го толерирате в живота, в дома си и в църквата. Имате добри морални стандарти. Това също е похвално!“

“... и си изпитал ония, които наричат себе си апостоли, (а не са), и си ги намерил лъжливи” (същият стих). Исус казва: „Вие сте вкоренени и установени в солидното учение. И последните учения на плътта не са ви завлекли. В състояние сте да разпознаете лъжеучителите и лъжепророците. И сте ги изобличили, че са лъжци, от което се облагодетелствате всички. За това също ви хваля!“

“... мразиш делата на николаитите, които и Аз мразя...” (стих 6). С други думи: „Отхвърляш антиномианизма – доктрината, която казва, че само ако имаш вяра, можеш да правиш, каквото си пожелаеш. Всъщност, мразиш всички доктрини на лесната вяра, които казват, че

Бог не съди делата на плътта. Вярно стоиш срещу несвятия начин на живот и се прикрепяш към праведността. Това също е много похвално!“

От този пасаж бързо си проличава, че ефесяните не бяха нови във вярата, нито пък бяха хладки свети. Не, Исус изпитва сърцата на хората, които са твърдо установени в истината на Евангелието и които работят за да докажат това чрез живота си, чрез жертви, труд и стоене в истината.

Но Исус показва и нещо друго в сърцата на ефесяните – нещо, което Той отбелязва като много погрешно. Той казва: „Виждам всичките ви дела – омразата към греха, любовта към истината, праведността и куража ви. И въпреки това някак си във всичките ви дела сте позволили на първата ви любов да увехне. Обичта ви към Мен умира!“

“Но имам това против тебе, че си оставил първата си любов.” (стих 4). Възлюбени, чел съм и съм препрочитал този стих и съм стигнал до заключението, че той не може да бъде омаловажен. Думата „това“ тук означава нещо, което може да бъде пренебрегнато, я няма в оригиналния текст на гръцки. Вместо това оригиналният текст казва: „Имам нещо против теб!“

Сега, аз считам себе си за този вид вярващ – ефеския – за някой, който се труди вярно. Искам да вярвам, че страданията ми са в името на Исус, че добрите ми дела Го прославят, че живея праведен живот, че седя с Него в небесни места.

Но когато чета за това как Исус ходи сред такива добре обучени вярващи като ефеските и им казва: „Имам нещо против теб“ - сърцето ми се свива! Трябва да запитам моя Господ: „Исусе, имаш ли нещо против мен? И аз ли съм изгубил обичта си към Теб?“

Предупреждението на Христос не е към вярващите от предишните епохи, а към нас днес!

Аз вярвам, че предупреждението към ефесяните се отнася лично до мен – както и за всеки вярващ от тези последни дни! Просто казано, Господ ни казва: „Не е достатъчно да си грижовен, прилежен слуга, който страда поради греха и проповядва истината. Не е достатъчно да имаш морални стандарти, да страдаш заради Мен или дори да изгориш на клада заради вярата си. Всичко това е част от това да понесеш кръста Ми. Можеш да правиш всичко това в Мое име. Но ако през това време обичта ти към Мен не расте, ако не ставам все повече и повече най-голямата радост на сърцето ти, значи си оставил първата си любов! Ако обичта ти към Мен вече не е нещо важно за теб, значи имам нещо против теб!“

Помислете за думите на Давид: „Кого имам на небето освен Тебе? И на земята не желая друго освен Тебе.“ (Псалм 73:25). Това са силни думи, но Давид не казва: „Не изпитвам любов към хората.“ Той знае, че Бог е благословил любовта към хората. Давид по-скоро казва: „Няма никой, когото да обичам толкова специални в сърцето си както обичам моя Господ. Желая Го повече от всички останали!“

Давид пише също: „Боже... Душата ми жадува за Тебе, плътта ми Те очаква, В една пуста, изнурена и безводна земя.“ (63:1). „Както еленът пъхти за водните потоци, Така душата ми въздиша за Тебе, Боже. Жадна е душата ми за Бога, за живия Бог...“ (42:1-2)

Давид казва: „Дълбоко жадувам за Господ, както елен жадува, след като са го преследвали. Еленът би търсил вода, докато се изтощи!“

По същият начин Исус казва на ефеските вярващи: „Вече не ме търсите както елена. Вече не съм най-голямото ви желание. Може да искате да вършите неща за Мен, но Аз вече не съм в центъра на сърцето ви!“

Християните са подценявали този пасаж в Откровение в продължение на години!

Някои вярващи може да кажат: „Какво толкова сериозно има в това? Може би нямам такъв жар за Господ както, когато бях по-млад. И може би съм се отпуснал в обичта си към Него. Но какво от това? Исус знае, че още Го обичам.“

Не, Исус приема всяка липса на обич много сериозно. Всъщност, Той казва, че такава липса води до падение: „спомни си от къде си изпаднал, и покай се...“ (Откровение 2:5).

Може да кажеш: „Мога да проумея, че прелюбодейството е падение. Мога да разбера, че това да се върнеш към наркотиците и алкохола е падение. Но как е възможно това да изгубиш силната си любов към Христос да е падение?“

Когато Исус предупреждава „... покай се и върши първите си дела...“ (същият стих), Той казва: „Помисли за това какъв беше, когато те спасих. Ти се радваше, че Аз дойдох да живея в сърцето ти! Нямахте търпение да отидеш на църква в неделя, само за да кажеш на хората колко много Ме обичаш. И прекарваше цялото си свободно време като се ровеше в Словото Ми, изучавайки любовта Ми към теб. Не считаше молитвата за бремене, понеже тя означаваше всичко за теб. Обичаше Ме повече от самия живот. Но вече си отпаднал от всичко това. Вече Ми отделяш толкова малко време, толкова малко внимание Ми даваш. Охладнал си към Мен. Нещо друго е уловило сърцето ти!“

Исус влага сериозно предупреждение в този стих: „... покай се, и върши първите си дела; и ако не, ще дойда при тебе [скоро] и ще дигна светилника ти от мястото му, ако се не покаеш.“ (същият стих). В продължение на много години теолозите са се опитвали да смекчат това предупреждение, като се опитват да го изкарат, че означава нещо друго. Но то не може да бъде смекчено! То означава точно онова, което казва. Исус ни казва: Ако твърдиш, че имаш Божия огън, но Аз въпреки това вече не съм радостта на сърцето ти, ще ти отнема всяка светлина, която имаш! Няма значение какви добри дела вършиш за Мен, вече няма да Ми бъдеш свидетел. Просто няма да призная нищо от онова, което правиш, понеже си изгубил любовта си към Мен!“

Има няколко признаци и доказателства за умиращата любов към Христос. Аз искам да изброя три от тях. Мисля, че можеш да измериш любовта си към Исус чрез тези три неща:

1. Любовта ти към Христос умира, ако прекарваш повече време с нещата от този свят и по-малко време в присъствието Му!

Кой притежава сърцето ти в този момент? Душата ти копнее ли за Исус или за нещата от този свят?

Не отдавна получих тъжно писмо от една жена. Тя писа: „Мъжът ми преди беше под пара за Бог. Предаваше се на Божието дело в продължение на години. Но днес днес е изцяло обхванат от новата си страст – конете! Купи няколко коня и е абсолютно погълнат от тях. Сега вместо да чете Божието Слово, той прекарва цялото си свободно време да чете как се отглеждат коне. Вече няма никакво време за Господ и за мен. Притеснявам се за него, понеже е охладнял!“

Разбира се, няма нищо лошо в това да имаш коне или да се интересуваш от тях. Но Исус разказа притчата за точно този вид интереси. Един богат човек прати слугата си да покани всичките му приятели на голямо тържество. Но, казва Библията, приятелите на човека „... всички почнаха единодушно да се извиняват.“ (Лука 14:18). Един от приятелите каза на слугата: „Току що си купих невиджано парче земя и трябва да го разгледам. Моля те кажи на господаря си, че няма да мога да отида.“ Другият приятел каза на слугата: „Току що си купих волове и не съм имал възможност да ги изпробвам. Кажи на господаря си, че не мога да отида, понеже трябва да отида на полето да ора с тях.“ Друг приятел каза на слугата: „Току що се ожених и ще ходя на меден месец. Нямам време да отида на тържеството.“

Този човек беше поканил всичките си приятели да се наслаждават на общение с него. Беше приготвил всичко, за да се чувстват те удобно и добре. Масата беше сложена, всичко беше готово. Но никой не отиде. Всички просто бяха твърде заети и загрижени. Всеки от тях имаше добра причина, за да не отиде на тържеството. В крайна сметка те не пренебрегнаха приятеля си, за да ходят на партита и по барове. Напротив, Библията поощрява всичко, което тези хора правеха: да купуваш и да продаваш може да донесе сигурност на семейството ти. Да провериш годността на голяма поръчка е редовна бизнес практика. Накрая, бракът е благословение, което Библията поощрява.

Но как реагира онзи богатият? Библията казва: „И господарят рече на слугата: Излез по пътищата и по оградите, и колкото намериш накарай ги да влязат, за да се напълни къщата ми; защото ви казвам, че никой от поканените, няма да вкуси от вечерята ми.“ (стихове 23-24)

Исус говори много ясно в тази притча: всяко от тези добри, правилни неща става грях, когато заеме по-високо място от Господ! Нека ви дам един пример. Любимо занимание за след църква на много християни е да отидат на ресторант с приятели. Те са в състояние да седят и да говорят в продължение на часове за Божите неща, докато ядат сандвич или пият кафе. И след като излязат от ресторанта те прекарват още половин час на паркинга преди да си тръгнат. Това е чудесно общение за всички тях. Но ако ги попиташ, много от тези християни нямат време да търсят Господ!

В ранните години на служението ми имах няколко благочестиви приятели, които уважавах заради посветения им молитвен живот. Те прекарвах часове в Божието присъствие и проповядите им показвах това. Проповядвах с огън, помазание, живот!

Някои от тези мъже след това отидоха в семинарията, за да потърсят по-дълбоко познание за Библията. Те се заровиха дълбоко в иврит и в гръцки, като се опитвах да разберат Писанията по-добре. Учението им изискваше да четат много странични текстове.

В крайна сметка обаче много от тези хора изгубиха огъня си за Исус. Защо? Те прекарвах толкова много време да четат правилните неща – литература, коментари, текстове – че забравиха да изучават Божието Слово. Жаждата им за знание ги ограби от обичта им към Христос!

Всяко „добро“ или „правилно“ нещо може да се превърне в грях когато вземе мястото на Господ!

2. Можеш да измериш любовта си към Христос по това колко дълбоко те афектира всяко нещо, което те ограбва от времето да си насаме с Него.

След като можеш да живееш всеки ден с всевъзможни пречки и отговорности, а не можеш да прекараш 10 минути в Божието присъствие, любовта ти умира!

Помислете: ако обичате някого много повече от другите, ще накарате този човек да знае, че е най-важния човек на земята. Всичко останало би бледняло в сравнение с него.

Не обичаше ли по този начин партньора си отначало, когато се ухажвахте? Ако тя ти се обади по телефона, докато ти беше зает с нещо друго, ти оставяше всичко, за да говориш с нея. И ако някой се намесеше, докато бяхте заедно, ти се мръщеше! Единственото ти желание беше да развиете любовта си един към друг. Всичко останало беше на заден план.

Но много християни днес прекарват седмици, дори и месеци без да прекарат време с Исус. Той винаги стои на заден план. Те просто казват: „Обичам Исус с цялото си сърце“, но как е възможно това да е вярно, след като те понякога Го пренебрегват в продължение на дни?

В Песен на песните невястата не можеше да заспи, защото възлюбения ѝ се „... беше оттеглил...“ (Песен на песните 5:6). Тази жена се събуди посред нощ и каза: „... Душата ми слабваше... Потърсих го, но не го намерих; Повиках го, но не ми отговори.“ (същият стих). Така че тя бързо изтича на улицата и потърси любимия си навсякъде, като викаше: „Виждали ли сте възлюбения ми?“

Защо това беше толкова важно за нея? Понеже тя каза: „... Такъв е възлюбеният ми, и такъв е приятелят ми...“ (стих 16). „... че съм ранена от любов (припадам от желание за него) (стих 8). Тя не можеше да живее без възлюбения си!

Познавам едно семейство, което имат сериозни брачни проблеми. Съпругът ми каза: „Жена ми никога не ме е карала да се чувствам важен за нея. Винаги заемам второ място в живота ѝ!“

Този мъж трябва да пътува много поради работата си. Веднъж, когато се обадил на жена си от път, тя му казала, че планува романтична вечеря, когато той се върне. Щели да бъдат само двамата – време на романс и интимност. В продължение на дни съпругът нямал търпение да дойде специалната вечер. И накрая, когато влязъл през вратата, било точно така както обещала жена му: тя носела любимата му рокля. Била приготвила любимото му ядене.

Десет минути след началото на вечерята обаче звъннал телефона. Мъжът докоснал ръката на жена си и казал: „Нека си звъни. С такова нетърпение очаквах времето с теб.“

Тя отговорила: „Не, може да е нещо важно“, и бързо станала, за да вдигне телефона. Той я молил: „Моля те! Нека се наслаждаваме на времето ни заедно този път.“ Тя казала: „Ще отнеме само една минутка.“

Половин час по-късно се върнала и казала: „Беше майка ми. Депресирана е, така че ѝ казах да дойде. Трябва да бъде сред хора тази вечер.“

Мъжът се почувствал напълно отрязан от живота на жена си. Винаги имало някой друг, или нещо друго, което да пречи, което изглеждало по-важно за нея от самия него. Той ми каза: „тя прекарва часове с приятелите си или пък съветвайки хора. Но всеки път, когато я накарам да прекараме време заедно, тя ми казва, че няма никакво време за мен. Това не може да е любов!“

Питам те – как се чувства Исус, когато постила трапезата, нетърпеливо очаква компанията ни, а ние не отиваме при Него? Библията ни нарича Неговата невеста, голямата Му любов, казва, че сме били създадени за общение с Него. Така че колко ли отхвърлен трябва да се чувства Той когато непрестанно поставяме други хора не първо място?

3. Любовта ти към Христос умира, ако си се предал на грях!

Тук не говоря за християни, които все още водят война с греха си, които все още не са свободни от него и продължават да го мразят. Такива вярващи вярно викат към Бог и вярват, че Светия Дух ще ги подсили за да постигнат победа над похотливия си навик.

Не, аз говоря за онези, които си мислят, че могат да продължават да свидетелстват за Христос, докато се предават на любимия си грях. Те са се предали в духовната война с похотта си, предали са се напълно на нея!

Получих едно тъжно писмо от един пастир наскоро. Жена му гледала как взаимоотношенията му с хората се влошавали, а служението му се проваляло. Накрая, докато тя чистела един ден, намерила скрити порнографски филми. Казала на мъжа си и ги изхвърлила.

Но след това мъжа се разровил в боклука и си взел филмите. Признал си, че не можел да живее без тях! Сега той ми пишеше и ми казваше: „Брат Дейв, моля те моли се за мен. Оставих служението и преподавам в едно училище, но никой от колегите ми не ме уважава.“

Защо този човек не е уважаван? Защото светилникът му е бил премахнат! Той не може да свидетелства за Христос на работата си, понеже Господ вече не е с него. Няма значение колко сълзи е пролял или колко пъти се е изповядвал, той ще си остане между живите мъртъвци, докато живее в грях.

Но колко различно беше, когато един млад мъж дойде при мен плачейки и изповяда: „Пастир Дейв, отново паднах в грях! Надрусих се и почти предозирах. Но докато стоях на ръба на ада, видях как грехът ми нанасява Исус. Не мога да правя повече така!“ Докато се молих с него, той плака от скръб: „Господи, много съжалявам за това, че те нараних!“

Светилникът на този млад мъж няма да бъде премахнат. Светлината му отново ще свети! Виждате ли, Исус обещава в същия пасаж: „... покай се, и върши първите си дела... На този, който победи, ще дам да яде от дървото на живота, което е [всред] Божия рай.“ (Откровение 2:5, 7). Бог обещава рай за онези, които се покаят!

Силна ли е любовта ти към Исус? Редовно ли прекарваш време с Него? Или пък други неща са се промъкнали в сърцето ти като отвличат мислите и любовта ти?

Исус те кара да се покаеш и да започнеш отначало. Той иска да спреш и да разбереш: „Чакай малко, виждам как това нещо се е промъкнало в живота ми и ме обира от изключителната ми любов към Исус! Не мога да позволявам на това да продължава. Трябва да се върна към обичта си към Него. Господи, прости ми! Запали отново свещта ми!“

Върни се към първата си любов днес. Помоли Го за благодат и сила за да започнеш отново да трупаш обич към Христос!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1997 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Guard Your Affection For Christ!](#) / [Пази обичта си към Христос!](#)